

[Birthe Hansen]

hvoraf indkomstskat til staten betales. Denne forhøjelse – både den på 1,85 pct. og den af de radikale foreslåede på 1,95 pct. – vender vi os imod. Der er formelt – som tidligere sagt af vor skattepolitiske ordfører hr. Rahbæk Møller – tale om en proportionalsskat, men reelt er det en skat, der hviler tungest på de mindste indkomster. Derimod vil vi foreslå ligesom i det oprindelige forslag fra SF, at udgiften til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal udredes dels af det offentlige, dels af arbejdsgiverne, eventuelt ved indbetaling til en fond.

Til slut vil jeg sige, at vi i SF også er betænkelige ved, at der ikke i de radikales forslag ligger en forpligtelse for arbejdsgiverne til at oprette en barselvikarordning.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg ser dette radikale forslag som et reelt forsøg på at forbedre specielt småbørnsfamiliernes vilkår, og det formål er da i sig selv prisværdigt og godt. Det vil gøre det muligt for moderen og/eller faderen at være mere intenst sammen med familiens nye lille solstråle, og umiddelbart vil vi da sige, at ideen er glimrende, den fortjener i virkeligheden en velvillig behandling. Men helt så enkelt er det jo ikke.

Vi er – desværre, må vi sige – i en tid, hvor der ikke rigtig økonomisk er plads til udgiftskrævende reformer og foranstaltninger. Sådan er det nu engang. Forslaget her koster en hel del penge. Hvor mange det rent faktisk koster, er der tilsyneladende ikke helt enighed om mellem forslagsstillerne og regeringen. Jeg synes dog, det i høj grad tjener de radikale til ros, at de her, samtidig med at de stiller med et konkret ønske, viser en konkret vej til finansiering af dette ønske. Det synes jeg nok er noget, som andre partier kunne lære en del af. Vi er netop i den foregående boligdebat blevet præsenteret for en ønskeseddel på mellem 1½ og 2 mia kr. uden klar besked om, hvor pengene skal komme fra. Hvis det igennem det grundige udvalgsarbejde, som dette forslag helt klart kræver, viser sig, at socialministerens tal er de rigtige, så går jeg ud fra, at de radikale også vil være med til at finde de penge, som det rent faktisk koster.

Selvfølgelig er der også en stor problemstilling omkring den barslende kvindes for-

hold til sin arbejdsplads og de problemer, en så lang barselorlov naturligvis også giver for arbejdsgiveren. Det er noget af det, som jeg også mener vi må prøve at få afdækket i et udvalgsarbejde.

I øvrigt vil jeg sige ligesom tidligere ordførere: hvis forslaget på en eller anden måde går igennem, hvorfor så ikke give både faderen og moderen mulighed for at være sammen med barnet i den første tid i stedet for at dele den op, som forslagsstillerne gør? Jeg har selv prøvet, et par gange endda, umiddelbart efter at være blevet far at skulle af sted på arbejde, og det er egentlig en noget mærkelig fornemmelse. Lykkes det de radikale at komme igennem med det her, og finder vi en rimelig finansiering af det – og det hænger nok sammen med så mange andre ting – så synes jeg i hvert fald, det er en idé til overvejelse, at der bliver mulighed for, at begge parter kan holde orlov.

Jeg vil konkretisere CDs holdning på den måde, at vi er rimeligt positive over for forslaget, men føler, at der er behov for et særdeles grundigt udvalgsarbejde, og det vil vi medvirke til.

Tove Niemann (FP):

Lovforslagene nr. L 31 og L 32 fremsat af det radikale venstre kan vi fra fremskridtspartiets side ikke tiltræde. Disse lovforslag er fremsat som et ønske om at modvirke forhøjelsen af dagpengesatserne, som er indeholdt i lovforslag nr. L 11, det forslag, som vi heller ikke kunne gå ind for.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at dette tilsigter at forbedre småbørnsfamiliernes kår. Vi vil meget gerne forbedre vilkårene ikke alene for familier med småbørn, men i høj grad også for familier med større børn, men vi mener ikke, dette er den rigtige måde. Et forældrepar har i dag ikke en reel chance for at vælge, om én af dem skal blive hjemme og passe børnene. Realiteten er nemlig, at begge forældre er blevet tvunget ud på arbejdsmarkedet på grund af det stigende skattetryk. Det er derfor, vi er i den situation, som vi står i i dag, at det er blevet vanskeligt at have harmoniske og økonomisk velfungerende hjem, som giver både små og store børn varme og tryk.

Vi mener, at problemet bør løses på anden måde. Derfor har vores finanspolitiske ord-